

Zelo učinkovito zdravljenje golše (krofa).

Med najvažnejšimi iznajdbami je zdravljenje golše in debelega vrata s pomočjo zdravilne, z jodom prepojene soli. Znameniti dunajski učenjak, universitetni profesor g. dr. vitez Wagner von Jauregg in mnogi drugi zdravniki se sklicujejo na odnosna izkustva in objavljajo neštivilne slučaje ozdravljenja. Tako so n. pr. v Švici golšavi ljudje celih okrajev rešeni tega zla. Gre ob enem za popolnoma neškodljivo pitno kuro, ki tudi na občno stanje izvrstno učinkuje. Naše zdravilne soli so osvobodile več tisoč ljudi golše in debelega vratu. Zahtevajte naša poročila o ozdravljenju in uporabite, čemu vsak zdravnik rad privoli. Ustanovili smo v vseh državah postaje za razpošiljanje in pošljemo vam

popolnoma zastoj

naš opis, ki Vas bo gotovo zanimal. Dopisnica zadostuje in takoj dobite zahtevano. August Märzke, Berlin-Wilmersdorf, Bruchsalterstrasse 5, Abt. 911. 853

Vozni red

za železnice in avtobusproge Slovenije, veljaven od 15. maja 1928, se dobi v Tisli rni sv. Cirila v Mariboru. — Cena komadu 2 Din.

BRUSNICE

ponudite Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 782

MALA OZNANILA

Višnje

in temeradoče krofne prodaste najbolje pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 789

Dva dijaka se sprejmeta na celo oskrbo po nizki ceni. Maribor, Mlinska ulica 31. 959

Dva dijaka se sprejmeta na stanovanje in hrano: Maribor, Meljska 67. 970

Sprejemem dva mlajša dijaka na stanovanje in na hrano, poceni. Električna luč prosta. Lovce, Maribor, Glavni trg 4, na dvo-rišču. 974

Sprejemem sodarske pomočnike pri prosti hrani, stani, stanovanju in perilu. Franc Repič, sodar v Ljubljani, Trnovo. 963

Učenec se sprejme v parolinu Franc Ehrlich in sinovi, Pesnica. 928

Dva močna vajenca sprejemem takoj. Prodajam tudi voz in dva konja po ceni. Pekarna Lubej, Leitersberg, pošta Pesnica. 973

Dva vajenca se takoj vzameta v kotlarsko obrt. Oskrba v hiši. Maks Weiss, kotlar, Maribor, Slovenska ulica 28. 965

Pivo liter Din 2,-

popolnoma pristno, kakor tovarniško glede okusa in alkohola in to le za domačo rabo. Za navodilo in pojasnilo s prilogo je poslati znamko za 2 Din na: M. Pučko, Budina pri Ptuj. 958

Viničar s 4-5 delavnimi močmi in večletnimi sprejemali s sprejme. Naslov v upravi lista. 957

V Slovenjgradcu se sprejme na hrano in stanovanje deklica, ki bi obiskovala meščansko šolo. Naslov: Jožica Mlakar, postnoležeče, Slovenjgradec. 962

Panta, šest mesecev starega, dam za svojega. Babič Alojzija, Hrastje pri Limbušu. 969

Ostrožnice ali robidnice

prodaste pri Podravski industriji sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 8. 781

100 obiravk za hmelj se sprejme po 15. avgustu. Zglasiti se je treba pri Ferdu Ozvaldu v Rušah.

Strojno pletenje podučuje pletarna Vežjak, Maribor, Splavarska ulica 6. 975

Velik črn pes (Doberman) sliši na ime »Črt«, se je zatekel in izgubil. Kdor ga najde, naj ga proti nagradi odda ali da obvestilo pri gospej dr. Kodermanovi, Maribor, Cankarjeva 6. 972

Novo sode, močne, od 50 do 1500 litrov, ima v zalogi ter po najnižji ceni prodaja Josip Ramšak, sodar, Ruše. 968

Vzamem kmečki mlin v najem, na račun ali pa grem za tretino. Kralj Josip, p. Fram. 964

Lepo posestvo

pol ure od cerkve in šole se takoj zamenja za gozd, ali les. Samo na pismena vprašanja daje pojasnila Vincenc Brumen, posestnik, Šalovci, p. Središče ob Dravi. 926

Lepo arondirano posestvo na lepi legi se radi starosti proda. Poslopja v dobrem stanju. Več se izve: Galicija, Hramše 32. 971

Posestvo za 30.000 Din na prodaj, oddaljeno od žel. postaje 20 min., blizu glavne ceste. Naslov v upravi lista. 966

Posestvo blizu farne cerkve, 3 njive, travniki za 4 glave živine, zidana hiša, hlevi se za Din 80.000 proda. Vprašati je v trgovini Maribor, Grajski trg 2. 938

Prodajam novo zidano hišo, davka prosto, vrt in sadonosnik. Tik šole, cerkve in okrajne ceste v Konjiškem okraju. 930

Lepa kmetija na prodaj v Razgorji št. 5 eno uro od Vojnika, v obsegu 16 ha: njive, travniki, sadonosnik, vse okoli hiše, tudi gozd čisot blizu. Hlevi in kletiob kane; gospod. poslopje novo; dva kozolca, vodnjak doma, vez v dobre mstanju. Cena 200 tisoč Din. Proda se zato, ker sta mož in žena umrli brez otrok. Vpraša se v župnišču v Vojniku. 980

Samski sodarski pomočnik ali vajenec, ki že zna kaj delati ali razume, se takoj sprejme pri gostilni Klemenčič v Vurbergu. 981

Sprejemem dva dijaka na stanovanje in hrano. M. Ferline, Maribor, Samostanska ulica 84. 982

Dr. O. I.:

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

»Nisem vreden, da ste tako prijazni,« meni Šef celo udano, »prišel sem k vam, ker vem, da najdem tu pomoč.«

Trenak je uganil, da namigava Šef na zidanje cerkve, zato ga vzpodbuja, češ:

»Le kar naravnost povej, pomagam ti, kolikor je to v mojih močeh.«

»O gospod oskrbnik, vi ste mož, ki ima veliko oblast, posebno sedaj, ko mladega gospoda ni doma, vse je v vaših rokah.«

»Ne govori tako na dolgo, kar povej, kar te teži.«

Šef je posegel globoko po sapo, vzdihnil ter začel praviti, kaj je vse slišal o novi sekti, ki se hoče skazati kot bogoljubna družba. Zato se je navdahnjen od sv. Duha odločil, da pozida še večjo cerkev. Manjkajo pa mu sredstva za to, vsled česar prosí, da bi ga graščina podpirala. Skliceval se je na različne čudeže, ki so se že zgodili, iz česar je videti, da so vse prikazni, ki

jih ima, resnične in da je volja božja, da nastane v Radehovi večje svetišče.

»Kapelico ste vendar že postavili, saj to zadostuje za enkrat,« pravi oskrbnik, »saj ni toliko pristašev, da ne bi našli prostora.«

»O pač, gospod oskrbnik,« se razvname Šef ter zamahne z desno roko, »vedno več se jih oglašajo od vseh strani, da, celo iz trga so prišli in izjavili, da se zanimajo za to družbo.«

»Kaj praviš,« meni oskrbnik in se dela zelo radovednega, »kaj takega ni mogoče, ko vendar velja trg Sv. Lenarta za celo katoliškega.«

»Saj nismo zoper katoliško vero,« reče hlastno Šef, »mi le hočemo, da se svet spokori in tako odvrnemo nesreče, ki bi nas drugače zadele.«

»A tako, tako,« reče mirno oskrbnik, »kaj pa poreče k temu gospod Morenus, ki še ni dolgo v trgu?«

»O gospod oskrbnik,« odvrne Šef vez razvnet, »novi gospod župnik je mož na pravem mestu.«

»To je naravno,« odvrne oskrbnik, »kot katoliški duhovnik mora zastopati z vso vneto resnico, ki jih uči katoliška vera, posebno v se-

Konserviranje sadja
ni umetnost, če znaš! Zato si kupi to knjigo v
Cirilovi tiskarni v Mariboru. Knjiga stane Din 15.-

† Župnik in svetnik Janez Cemažar

Zopet nas je zapustil mož korenjak, mož prístne gorenjske krvi, mož poštenjak, mož, ki mu je bilo geslo: »Ljubezen je zapoved božja; in tudi če je samo ta, zadošča«, mož, ki ga je najlepše popisal njegov tovariš dr. Kovačič: »Naš Janez je bil mož, ki je v zdravih letih poznal samo le eno: Moli in pridno delaj, v letih boleznih pa: Moli in voljno trpi!

Veličastna teharska cerkev je živa in glasna priča njegovega dela, njegova zadnja tri leta težke boleznih pa priča nedosegljive potrpežljivosti. Le eno pot je poznal zadnja leta — v cerkev in nazaj. Pa kako težavna in mukepolna je bila ta pot! Težkobolne noge so pač silno trpele, ko so morale nositi orjaško in krepko postavo.

Tam pri drugem oknu v I. nadstropju je slonel dneve in dneve in se pogovarjal z mimoidočimi. Šli so tu mimo delavci iz tovarn, poljski delavci, šolski otroci; vsakega je nagovoril, za vsakega je imel očetovsko besedo. Tudi znanci in prijatelji, ki so prihajali, so najprej pogledali na okno, če gleda g. Janez s pipico v ustih in z ljubeznivim smehljajem dol proti cerkvi, proti trajnemu spomeniku svojega dela in truda in gorečnosti za čast božjo. S strahom so povpraševali mimoidoči, če ga niso zapazili pri oknu: »Kako je z gospodom Janezom?«

Ah, ta bolna noga, ni ga več nesla k oknu, ne več v cerkev! Vse moči je zbral, da bi le včasih opravil daritev sv. maše. In tako je šlo z rajnim gospodom Janezom naglo proti koncu. Na vsako tolažilno besedo je odkimal, rekoč: »Pojd', pojd', umrl bom!« Kakor angel varuh mu je stala ob strani njegova edina sestra Ana. Na dan smrti mu je še podelil novomašnik g. Munda novomašniški blago-

slov, pokrižal sem ga, solza zahvale je zalesketala v njegovih očetovskih očeh in kmalu nato se je začel smrtni boj. In malo pred 10. uro zvečer je še enkrat odprl svoje blage oči kakor v slovo in njegova duša, plameneča ljubezni do Boga in bližnjega, je odplula k večnemu Stvarniku po plačilo . . .

Da, ljubezen, tista resnična ljubezen, ki je bila čudovito živa v vidnih dejanjih, je ožarjala njegovo celo življenje v toliki meri, da ga je delala povsod dragega znanca in nepozabnega prijatelja. To je tudi pokazal pogreb, kakor si lepšega skoraj ne moremo misliti.

Za križem so šli učenci vseh treh šol, potem moški, dolga, dolga vrsta, nato zastava gasilcev, za katero so korakali mnogoštevilni teharski gasilci; nato zastava fantovske Marijine družbe, za katero so se razvrstili dečki Marijinega vrtca in fanti Marijine družbe; nato zastava dekliške Marijine družbe z deklicami Marijinega vrtca in dekleti Marijine družbe; potem orlovska zastava z naraščajem, mladci in Orli; nato skupina 32 pevcev moškega zbora, nato vrsta prekrasnih vencev, ki jih je nosilo do 40 belooblečenih deklic Marijinega vrtca; potem duhovščina, 48 po številu; trije so morali žalibog pred pogrebom oditi. (Če bi ne bilo v sosedni dekaniji Novacerkev sv. birme in v sosedni dekaniji Šmarje dekanijske konference, bi bilo duhovnikov gotovo 65 do 70.) Krsto so nosili občinski odborniki in možje iz Apostolstva mož. Za krsto so korakali oba župana, odborniki, zastopniki uradov in osebni prijatelji pokojnega. Nazadnje je sledila zastava žen z nepregledno vrsto ženstva.

Nepopisno lep je bil prizor na pokopališču. Na novem delu pokopali-

šča, desno od novega križa, si je izvolil pokojni gospod Janez svoj grob. Na levi strani počiva njegov najljubši prijatelj, bivši teharski nadučitelj Lovro Šah, poleg tega pa župnikov oče Luka. Tik za križem je živa meja in za njo, na pobočju hribočka svete Ane, se je zbrala vsa šolska mladina. Za mladino še višje je čakala velika množica ljudstva in nad vso to množico je gledala navzdol cerkvena sv. Ane. Okoli groba, ki je bil ves v cvetju, pa se je zgrnila vsa množica pogrebcev z zastavami v polukrogu.

Kakor mogočen ljudski tabor bilo je verno teharsko ljudstvo pri slovesu od svojega dušnega očeta. Turobno in otožno je donel glas g. opata Juraka iz Celja, odmev globoke žalosti za pokojnim tovarišem, ki ga na splošno ni drugače klical kot »naš Janez!« Pretresljivo so se razlegali akordi žalostinke »Z Bogom naš prijatelj blagi« in »Vigred se povrne.« In položili so gospoda Janeza v cvetje, ki ga je tako zelo ljubil, saj je že nekdanj kot teharski kaplan dal narediti okoli kaplanije in okoli cerkve prekrasne gredice, na katerih še danes rastejo njegove najljubše cvetice in cvetoči grmovi, katere je sam pomagal saditi. In zato lahko trdno upamo, da je bil tudi sam kot duhtelča cvetka presajen v nebeški vrt in tam »vivit cum Christo in aeternum — živi s Kristusom na vekomaj.« —

P. Vesenjāk.

Dijaški dom in mladina v Ptujju.

Javnosti je vse premalo znano, da se v Ptujju nahajata dva vzgojevalna zavoda, ki po svojih prostorih in notranjem ustroju lahko konkurirata z vsakim zavodom te vrste. To ji Dijaški dom, ki služi kot zavod za dijake ptujskih šol in ki ima prostora za 100 gojencev, ter dekliški zavod Mladika, v kojem se v letošnjem letu poleg internata uvede tudi meščansko-gospodinjstva in kmečko-gospodinjstva šola in ki ima prostora za 80 gojenk.

mislekov, da ne bi obiskal trškega sodnika in njegove žene Elizabete. Mudil se je prvokrat dalje časa v tej hiši in ponavljal svoje obiske vsak teden.

Da to ni ostalo prikrito drugim tržanom, je razumljivo, saj v tako malem trgu so zvedeli kmalu vsi, kaj ta ali oni dela in kam hodi, saj zvečer je že vedela vsaka gospodinja, kaj je njena sosedna opoldne skuhala in katerega sosedna je popoldne obirala, ko je zbirala zelenjad na svojem vrtu.

Posebno pobožni Katarini Nürnberger se je kadilo to pod nos. Da se upa katoliški župnik sploh v protestantovsko hišo in se tam celo dalje muditi, ji je bilo nekaj popolnoma nerazumljivega.

Imela pa je ženka navado, da si je takoj, ko je prišla iz cerkve, dala prinesti iz kleti v ročki dobrega vina, katerega si je vlivala v mali pisikerček, prigriznila kos belega kruha in obirala vse sosedinje in sosede po vrsti. In gorje, če je slišala, da je bil župnik zopet pri trškem sodniku Pernhardu na obisku.

Tedaj se ji je pordečil obraz kakor puranu in posamezne, že malo sive brke pod nosom in na dobro rejeni bradi so se postavile po koncu,

še en krepek požirek iz pisikerčka, ali celo dva, in nato se je vlila ploha iz širokih ust ter Sodomā in Gomora čez župnika, ki je zgubil v njenih očeh vso spoštovanje, češ, nič ni boljši kakor najslabši protestant.

»K nam ne pride, ta ošabnež, saj bi mu tudi postregla, komaj enkrat je bil, a še tedaj se je držal, kakor bi bila vsaka jed prismojena in vino prekislilo, tam pri tistem luterancu pa pije tisto kislico iz Porčiča, mojega vina iz Zavrha in Viničke gore pa še ne poskusi, naj ga bes plentaj, to ni naš župnik, naj gre med tiste krivoverce.«

In zopet je dvignila pisikerček, napravila krepek požirek ter nadaljevala, obrnivši se k svojemu možu Cahariju, ki je prišel iz druge sobe ter miril svojo ženo:

»Ti si cerkveni ključar, ti moraš napraviti red, kaj takega naša župnija ne more in ne sme trpeti, to je pohujšanje, pri škofu ga zatoži, da odstavi tega predikanta, drugače nisi moj mož, ali si razumel?«

Udarila je z roko po mizi s tako silo, da je pisikerček z vinom vred odskočil in se prevrgel, pri čemur se je razlil ostanek vina po tleh.

»Nikar ne bodi tako huda, ljuba Katarina,« jo miri mož, »saj do sedaj še ni storil nič nepr-

Plakate za veselice in prirreditve naročalte v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Dijaški dom obstoja že od leta 1900 ter stoji cel čas svojega delovanja na vrhuncu. V zavodu imajo gojenci popolno oskrbo, zadostno in dobro hrano, nadzorstvo in pomoč pri učenju ter imajo ob enem priliko se izobraževati v glasbi in drugih veščinah. Gojencem je na razpolago velik gledališki oder, zavodov orhester, ob sežna knjižnica, popolna radio-postaja, bilard, obsežno lastno igrišče ob Dravi itd.

V letošnjem letu se je nahajalo v zavodu 75 gojencev, od teh je posečalo realno gimnazijo 57 ter meščansko šolo 18. Gimnazijci so, izvzemši dveh, vsi povoljno zaključili šolsko leto. Znižanje hranarine je imelo 18 gojencev, 1 pa je bil brezplačno. Hranarina se bo tudi letos pridnim gojencem, posebno v višjih razredih izdatno znižala.

Pripomni se tudi, da obstoje že od maja t. l. zelo ugodne železniške zveze, tako da lahko starši svoje otroke tudi iz oddaljenih občin pošiljajo v ptujsko gimnazijo. Za te dijake bo s prihodnjim šolskim letom možnost podana, da dobijo v Dijaškem domu opoldne hrano ter da se jim da prilika učenja pod nadzorstvom od oddoda popoldanskega vlaka.

Zavod Mladika, ki se nahaja v lepih in modernih prostorih, prevzamejo s prihodnjim šolskim letom č. šolske sestre iz Maribora. V zavodu bo kmetijska in meščanska gospodinjstva šola za deklice nad 14 let in internat za gojenke obeh gospodinjstev, kakor tudi za učenke, ki obiskujejo mestne šole (meščansko šolo, gimnazijo). Zavod, ki je opremljen popolnoma moderno z vsem inventarjem, bode tudi nudil priliko za učenje ročnih del, glasbe in tujih jezikov. Prijave sprejemajo šolske sestre v Ptuj.

Koroško orlovsko okrožje v Slovenjgradcu.

Naše vrlo koroško orlovsko okrožje priredi svojo običajno vsakoletno o-

krožno prireditev v nedeljo, dne 19. t. m. v Mežici s prav pestrim sporedom. Dopoldne ob pol devetih sprejem članov in gostov v Mežici. Ob 9. uri skušnja za popoldanski telovadni nastop, nato obhod. Ob pol 11. uri cerkveni govor in slovesna sv. maša. Popoldne ob dveh slovesne večernice. Ob treh je javni telovadni nastop članov, članic in obojega naraščaja na vrtu g. Vivota v Mežici. Po telovadbi je prosta zabava na vrtu zraven telovadišča. Pri prireditvi igra domača rudniška godba iz Mežice. Za polovično vožnjo po železnici smo zaprosili in upamo, da bo prošnja ugodno rešena. Od Prevalj do Mežice in nazaj bo za udeležence brezplačno na razpolago rudniška železnica iz Mežice. Ker je to prva orlovska javna prireditev v Zgornji Mežiški dolini, je opaziti zanjo precejšnjega zanimanja in je upati, da bo kakor ona lansko leto na Muti prav dobro izpadla. Zlasti kažejo precej zanimanja za to prireditev naši nasprotniki, ki jih je v Mežici precej in ki še takih prireditev, kakor so orlovske, videli niso. Tega tudi ne smemo pozabiti povedati, da tudi naši ljudje kažejo mnogo zanimanja za to prireditev, posebno tisti, kateri imajo svojo mladino včlanjeno v orlovskih odsekih, zlasti tisti v Mežici, ki je še komaj 1 leto dni star odsek, da vidijo delo, ki ga orlovstvo vrši in kaj so se že vse njihovi sinovi v teku enega leta naučili, odkar so pri Orlu. Kakor že prej omenjeno, je v Mežici še mlad odsek, ki pa je kljub vsem težavam, v katerih se nahaja z ozirom na to, da se nahaja med hudimi nasprotniki, lepo razvija in je pokazal že to kratko dobo svojega obstoja lepe uspehe zlasti s tem, da je pri letošnjih tekmah dosegel prvo mesto v okrožju, tako da ga imenujemo tukaj: druge Jesenice.

Da se ugledajo njegove težke razmere, to je za odsek Mežica, kakor i za sosednji odsek Črna, ki živi istotako tudi v težkih razmerah, pa tudi

na odsek Prevalje ne smemo pozabiti, ki ima istotako tudi težke čase, odkar se je s preselitvijo Mohorjeve tiskarne preselilo tudi najboljše članstvo tega odseka v Celje, je okrožje sklenilo, da priredi letošnjo okrožno prireditev v Mežici kot središču teh treh omenjenih odsekov.

Vsled tega vabimo vse prijatelje orlovstva od blizu in daleč, predvsem iz Mežiške, Mislinjske in Gornje Dravinjske doline, pa tudi iz Maribora in Celja in drugih krajev, da se udeležijo okrožne orlovske prireditve v Mežici. Za ta dan naj se vsak potruži in si vzame čas in se naj poda v Mežico, na naš lep orlovski dan. — Nikomur ne bode žal, ako si bo privoščil lepega in krasnega zaužitka orlovske prireditve. Povabili bi tudi tiste, ki bi radi bili šli in ki so hoteli iti dne 1. julija v Ljubljano na Stadion, pa iz kateregakoli razloga niso mogli iti, da pridejo ta dan v Mežico, da tukaj vidijo vsaj nekaj tistega lepega, kar bi morali videti v Ljubljani. Zatorej vabimo Vas vse prijatelje orlovstva, da pridete v nedeljo, dne 19. avgusta 1928, v Mežico! Ne bode Vam žal! Na svidenje v Mežici! Bog živi!

Organistovske zadeve.

Ker dohajajo Društvu organistov vedno znova vprašanja glede pokojninskega zavarovanja, n. pr. koliko mora plačevati cerkev, koliko pa organist, dalje koliko potem dobiva zavarovanec letne rente, je društvo založilo tabele, iz katerih je vse točno razvidno, n. pr. na podlagi napovedanih dohodkov je razvidno, v kateri razred spada, koliko se plačuje v tem ali onem razredu, koliko plača službodajalec, koliko nameščenec ter kakšno rento dobiva vpokojenec, oziroma vdova in otroci. Takšno tabelo na željo pošljemo vsakemu, kdor pošlje v znamkah 2 Din (1 Din za odgovor in 1 Din za tabelo).

ŠIRITE »SLOV. GOSPODARJA«!

vilnega naš župnik; seve, prav ni, da gre večkrat h trškemu sodniku, a drugače še nisem nič hudega zapazil.«

»O vi moški vedno držite skupaj, le zagovarjate ga, ti tudi nič ne boš videl in čutil, dokler te ne bo kdo s kolom udaril po glavi, potem pa je že prepozno, protestantovsko seme bo šlo sedaj v klasje.«

»Mislim, da še ni tako nevarno,« miri Caharija svojo ženo, »sicer pa bom strogo pazil, če bi bilo župnikovo ravnanje sumljivo.«

S tem se poslovi od svoje žene, češ, da ima nujne posle pri trškem sodniku. V resnici pa mu je bilo na tem, da pride iz območja gibčnega jezika svoje žene, ki je v tem položaju posegala v delokrog, ki je pristojal edino le njemu. —

Župnik Morenus je dobil že na dan umeščenja jasno sliko, kakšno je naziranje tržanov v verskem oziru. Na eni strani strogo katoliška stranka, njej na čelu cerkveni ključar Caharija Nürnberg; na drugi protestanti z Maksom Pernhardom kot vodjem.

Le-ta je bil mož prikupljive osebnosti, prijazen, a ob enem resen. Potoval je dosti po svetu, bil na Francoskem in v Švici ter mnogih drugih krajih, ter videl, kako se tam umno gospodarji.

Zato je imel doma vzorno gospodarstvo in je dal tudi sosedom rad nauke ter jim pomagal, kjer je bila potreba. Tako se je zgodilo, da je bil priljubljen pri vseh tržanih in so ga tudi na dan Sv. Tomaža leta 1598 izvolili za trškega sodnika.

Ta dan je bil že od tega časa, kar je postal kraj Sv. Lenart trg in sicer pod cesarjem Fridrikom III., določen za izvolitev trškega sodnika ter drugih odbornikov, ki so imeli vsak svoj delokrog. Tako je bil eden določen za pregledovalca mesa, drugi pravilne mere in teže peciva, tretji je nadzoroval, da so bili vsi dimniki osnaženi, četrty je pazil, da je bil po trgu po noči in po dnevu red in se ni razsajalo v pozni uri po trgu, ko so sladko spali mirni vaščani.

Pernhard, ki je bil ob enem bogat, je bil mož na mestu. Vedel je spretno voditi posle trškega sodnika, bil je strog, a ob enem pravičen in tako je dobil ugled in spoštovanje pri vseh in tržani so mu popolnoma zaupali. Četudi je bil po veri protestant, tako ni nasprotoval katoliški veri, da je zahajal celo v cerkev in postal zato priljubljen tudi pri tistih, ki so drugovernike gledali po strani.

(Dalje bo sledilo.)

Če hočeš vedeti, kaj je dom, kupi si lepo povest »Doma«, ki kaže kmetuško življenje v severnih krajih. Naroča se v Cirilovi tiskarni in stane: broš. 22 D vezan 35 D.

Dom